KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,

annettu 10 päivänä joulukuuta 2014,

vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/18/EU täytäntöönpanoa koskevien jäsenvaltioiden tietojen esittämismallin vahvistamisesta

(tiedoksiannettu numerolla C(2014) 9335)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2014/896/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta sekä neuvoston direktiivin 96/82/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta 4 päivänä heinäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/18/EU ([1]) ja erityisesti sen 21 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivin 2012/18/EU 21 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2019 ja tämän jälkeen neljän vuoden välein kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta.

(2) Komissio on laatinut kyselylomakkeen niiden tietojen määrittämiseksi, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava raportoidakseen direktiivin täytäntöönpanosta.

(3) Ensimmäisen raportointikauden on katettava 1 päivän kesäkuuta 2015, jona direktiiviä aletaan soveltaa täysimääräisesti jäsenvaltioissa, ja 31 päivän joulukuuta 2018 välinen aika, jotta jäsenvaltioilla olisi riittävästi aikaa arvioida kerätyt tiedot ja toimittaa ne komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2019. Sen jälkeiset nelivuotiset raportointikaudet kattavat ensimmäisen raportointivuoden tammikuun 1 päivän ja neljännen raportointivuoden joulukuun 31 päivän välisen ajan.

(4) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat neuvoston direktiivin 96/82/EY ([2]) 22 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava kertomus direktiivin 2012/18/EU täytäntöönpanosta kyseisen direktiivin 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti vastaamalla tämän päätöksen liitteessä olevaan kyselylomakkeeseen ([3]).

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 10 päivänä joulukuuta 2014.

Komission puolesta

Karmenu VELLA

Komission jäsen

([1]) EUVL L 197, 24.7.2012, s. 1.

([2]) Neuvoston direktiivi 96/82/EY, annettu 9 päivänä joulukuuta 1996, vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta (EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13).

([3]) Saatavilla myös Euroopan komission verkkosivustolla osoitteessa http://ec.europa.eu/environment/seveso/

LIITE

KYSELYLOMAKE

1. YLEISET TIEDOT

1. Antakaa tietoja direktiivin 2012/18/EU täytäntöönpanosta vastaavista tärkeimmistä toimivaltaisista viranomaisista. Tietojen olisi sisällettävä vähintään yhteystiedot ja pääasialliset tehtävät (turvallisuusselvitysten seuranta, maankäytön suunnittelu, onnettomuuden leviäminen, ulkoisten pelastussuunnitelmien laatiminen ja toteuttaminen, tarkastukset, yleisölle tiedottaminen, seuraamukset). Vaihtoehtoisesti: viitatkaa edelliseen kertomukseen, jos merkittäviä muutoksia ei ole tapahtunut.

2. Ilmoittakaa, milloin viimeksi tuotantolaitoksia koskevat tiedot on saatettu ajan tasalle (e)SPIRS-tietokantaan sisällyttämistä varten.

2. ONNETTOMUUDEN LEVIÄMINEN (DIREKTIIVIN 2012/18/EU 9 ARTIKLA)

Kuinka monta sellaista tuotantolaitosryhmää oli yksilöity raportointikauden lopussa, joissa suuronnettomuuden vaara tai seuraukset saattavat olla suuremmat tuotantolaitosten maantieteellisen sijainnin, toisten tuotantolaitosten läheisyyden ja niissä olevien vaarallisten aineiden takia direktiivin 2012/18/EU 9 artiklan mukaisesti?

3. TURVALLISUUSSELVITYS (DIREKTIIVIN 2012/18/EU 10 ARTIKLA)

1. Ovatko kaikki ne ylemmän tason tuotantolaitokset tehneet turvallisuusselvityksen, joilta sitä raportointikaudella edellytettiin? Jos eivät, kuinka moni ei ole?

2. Onko kaikki turvallisuusselvitykset saatettu ajan tasalle viimeisten viiden vuoden aikana? Jos ei, kuinka moni sellainen ylemmän tason tuotantolaitos ei ole saattanut turvallisuusselvitystään ajan tasalle, jolta sitä edellytettiin?

4. PELASTUSSUUNNITELMAT (DIREKTIIVIN 2012/18/EU 12 ARTIKLA)

1. Onko ulkoiset pelastussuunnitelmat laadittu kaikille ylemmän tason tuotantolaitoksille, joilta sitä raportointikaudella edellytettiin? Jos ei, kuinka monella ylemmän tason tuotantolaitoksella ei ole ulkoista pelastussuunnitelmaa laadittuna?

2. Kuinka monen ylemmän tason tuotantolaitoksen osalta viranomaiset ovat direktiivin 2012/18/EU 12 artiklan 8 kohdan mukaisesti päättäneet, että ulkoista pelastussuunnitelmaa ei tarvitse laatia?

3. Jos vastaus 4.2 kohdan kysymykseen on yksi tai useampi, esittäkää kussakin tapauksessa asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen antamat perustelut.

4. Onko ulkoisia pelastussuunnitelmia testattu viimeisten kolmen vuoden aikana kaikissa ylemmän tason tuotantolaitoksissa? Jos ei, kuinka monessa tapauksessa ulkoista pelastussuunnitelmaa ei ole testattu?

5. Antakaa tiedot tärkeimmistä järjestelyistä, joilla yleisöä, jota asia koskee, kuullaan ulkoisista pelastussuunnitelmista.

6. Selittäkää lyhyesti, miten ulkoisia pelastussuunnitelmia testataan (esim. osittainen harjoitus, täydellinen harjoitus, pelastuspalvelujen osallistuminen, tietokoneharjoitus jne.). Eritelkää, millä perusteilla voidaan katsoa, että ulkoinen pelastussuunnitelma on riittävä.

5. MAANKÄYTÖN SUUNNITTELU (DIREKTIIVIN 2012/18/EU 13 JA 15 ARTIKLA)

1. Onko yleisöä, jota asia koskee, kuultu raportointikauden aikana kaikista yksittäisistä hankkeista (uudet tuotantolaitokset, olemassa oleviin laitoksiin tehtävät merkittävät muutokset, uudet hankkeet olemassa olevien laitosten ympäristössä)? Onko yleisöä kuultu yleisistä suunnitelmista tai ohjelmista, jotka liittyvät uusiin laitoksiin tai uusiin hankkeisiin olemassa olevien tuotantolaitosten ympäristössä? Jos ei, esittäkää yhteenveto tärkeimmistä syistä tapauksissa, joissa yleisöä ei ole kuultu.

2. Vapaaehtoisesti: Säädetäänkö kansallisessa lainsäädännössänne koordinoiduista tai yhteisistä menettelyistä, jotta Seveso-direktiivin mukaiset maankäytön suunnittelua koskevat vaatimukset ja muusta lainsäädännöstä, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2011/92/EU ([1]) ja 2001/42/EY ([2]), johtuvat vaatimukset voidaan täyttää?

6. TURVALLISUUSTOIMENPITEITÄ KOSKEVAT TIEDOT (DIREKTIIVIN 2012/18/EU 14 ARTIKLA JA LIITE V)

1. Onko turvallisuustoimenpiteitä ja suuronnettomuuden tapahtuessa noudatettavaa käyttäytymistä koskevat tiedot saatettu aktiivisesti yleisön saataville viimeisten viiden vuoden aikana kaikkien ylemmän tason tuotantolaitosten osalta? Jos ei, kuinka monen ylemmän tason tuotantolaitoksen osalta näin ei ole tehty?

2. Ilmoittakaa kuka (toiminnanharjoittaja, viranomaiset) asettaa 6.1 kohdan tiedot saataville ja, jos mahdollista, millä tavoin (esimerkiksi toiminnanharjoittajien tai viranomaisten esitteet, lehtiset, sähköpostit, tekstiviestit).

3. Pidetäänkö direktiivin 2012/18/EU liitteessä V lueteltuja tietoja pysyvästi kaikkien tuotantolaitosten saatavilla, myös sähköisessä muodossa, ja saatetaanko ne tarpeen mukaan ajan tasalle? Jos ei, ilmoittakaa prosenttiosuus laitoksista, joiden osalta näin ei ole, ja toteutetut toimenpiteet puutteiden korjaamiseksi.

4. Ilmoittakaa kuka (toiminnanharjoittaja, viranomaiset) pitää 6.3 kohdan tiedot pysyvästi saatavilla ja, jos mahdollista, millä tavoin (esimerkiksi toiminnanharjoittajien tai viranomaisten ilmoitukset, verkkosivustot).

5. Arvioikaa raportointikauden lopussa, kuinka monessa tuotantolaitoksessa on mahdollista tapahtua suuronnettomuus, jolla on rajat ylittäviä vaikutuksia? Kuinka monessa tapauksessa asiaa koskevat tiedot on toimitettu jäsenvaltiolle, johon onnettomuus mahdollisesti vaikuttaa?

7. TARKASTUKSET (DIREKTIIVIN 2012/18/EU 20 ARTIKLA)

1. Millä tasolla tai tasoilla on laadittu tarkastussuunnitelmat? Onko tarkastussuunnitelmat julkistettu tai onko yleisölle tiedotettu sähköisesti siitä, mistä niistä saa pyynnöstä tarkempaa tietoa? Vapaaehtoisesti: jos tiedot on julkaistu internetissä, ilmoittakaa linkki.

2. Onko kaikille tuotantolaitoksille laadittu laitosvierailujen tiheyden käsittävät rutiinitarkastusohjelmat? Onko julkistettu viimeisimmän laitosvierailun päivämäärä tai viite siitä, mistä tämä tieto on saatavilla sähköisesti? Vapaaehtoisesti: jos tiedot on julkaistu internetissä, ilmoittakaa linkki.

3. Kuinka monen ylemmän tason tuotantolaitoksen tarkastusohjelma, ml. laitosvierailujen tiheys, perustuu kyseisen laitoksen suuronnettomuuden vaaran järjestelmälliseen arviointiin? Kuinka moneen laitokseen tehdään vuosittain laitosvierailuja?

4. Kuinka monen alemman tason tuotantolaitoksen tarkastusohjelma, ml. laitosvierailujen tiheys, perustuu kyseisen laitoksen suuronnettomuuden vaaran järjestelmälliseen arviointiin? Kuinka moneen laitokseen tehdään laitosvierailuja vähintään kolmen vuoden välein?

5. Säädetäänkö kansallisessa lainsäädännössä tai hallinnollisissa ohjeissa koordinoiduista tai yhteisistä tarkastuksista unionin muun lainsäädännön (esim. teollisuuspäästödirektiivin) nojalla tehtävien tarkastusten kanssa?

8. TOIMINNAN KIELTÄMINEN, SEURAAMUKSET JA MUUT PAKKOKEINOT (DIREKTIIVIN 2012/18/EU 19 JA 28 ARTIKLA)

1. Kuinka monessa tuotantolaitoksessa käyttäminen tai käyttöönotto on kielletty raportointikauden aikana?

2. Kuinka monta muun tyyppistä pakkokeinoa on toteutettu raportointijakson aikana? Antakaa tietoja siitä, minkä tyyppisiä toimia on käytetty useimmin (esim. käyttökielto, hallinnollinen seuraamus, sakko tai muu toimenpide). Jos mahdollista, toimittakaa tilastollinen jakauma.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30).

9. MUUTOKSENHAKU- JA VIREILLEPANO-OIKEUS (DIREKTIIVIN 2012/18/EU 23 ARTIKLA)

Selittäkää, miten direktiivin 2012/18/EU muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta koskevan 23 artiklan noudattaminen on varmistettu ja kuvatkaa tämän artiklan soveltamisesta raportointikaudella saatuja kokemuksia.

10. LISÄTIETOJA

Vapaaehtoisesti: antakaa muita mahdollisia Sevesoon liittyviä yleisiä tietoja, täytäntöönpanosta saatuja kokemuksia, raportteja yms., jotka saattavat olla kiinnostavia ja jotka voidaan jakaa yleisön kanssa seuraavien seikkojen osalta:

a) onnettomuuksista ja häiriöistä saadut kokemukset, joiden avulla voidaan estää näiden tapahtumien uusiutuminen;

b) direktiivin täytäntöönpanon seurantaan ja tietojen jakamiseen käytetyt tietotekniset välineet;

c) soveltuvin osin Seveso-tyyppiset toimenpiteet (toimien ilmoittaminen, turvallisuusjohtamiseen liittyvät vaatimukset, turvallisuusselvitykset, yleisölle tiedottaminen, pelastussuunnitelmat ja -tarkastukset), joita sovelletaan laitoksiin ja toimintoihin, jotka eivät kuulu direktiivin 2012/18/EU soveltamisalaan, esimerkiksi putket, satamat, ratapihat, offshore-laitokset, kaasunetsintä, hyödyntäminen jne.